

8.4.2016 NOC S ANDERSENEM na téma STRASTI OTCE VLASTI

Císař Karel IV., velká osobnost našich dějin, se zdá být letos na roztrhání. Mohou za to jeho třiciferné kulatiny.

I my v Rajhradě jsme se rozhodli připojit k velkolepým oslavám a v rámci každoroční Noci s Andersenem (spaní v knihovně) se mu kouknout na zoubek. Průběh noci nejlépe přiblíží fejeton třináctileté Barbory Pospíšilové z Rajhradu:

Letos jsem si hlavu nestihla příliš lámat vymýšlením strategie, jak se na středověkou Noc s Andersenem do rajhradské knihovny propašovat. Paní knihovnice mi to usnadnila a účast mi sama nabídla s podmínkou pomoci. Jsem sice trochu starší než ostatní účastníci, ale zato malá vzrůstem. Na fotce se to nepozná.

V den D jsem stanula na prahu knihovny s ne-tak-novověkou mošnou a ne-tak-středověkým spacákem a dostalo se mi přivítání takřka královského. Já, v dobové kůži paní z Pernštejna, jsem se zdravila nejen s paní z Rožmberka a pána z Lipé, ale především s králem Karla IV., s jeho manželkou Blankou z Valois a Annou Falckou. Jak jen to ten Karel udělal, že ty dvě dostal do jedné místnosti? A dokonce spolu i dobře vycházely! Malých čtenářů byla rázem plná knihovna.

Rytíři a princezny byli rozděleni do rodových skupin. Svolala jsem si malé Pernštejny, nastoupení na vědomostní klání byli rychle i páni z Lipé a Rožmberci. Udatný Karel IV. nám všem nejprve vyprávěl o všech bitvách, kterých se on nebo jeho otec zúčastnili. Najednou vtrhli do knihovny rytíři. Naštěstí to nebyli nepřátelé. Dokonce nás naučili několik výpadů a úderů, které si chtěl okamžitě každý vyzkoušet. Mezitím se venku setmělo, po obloze se klikatily blesky a brzo jsme spatřili Jana Lucemburského, jenž nám přišel přečíst pohádkový příběh.

Pak už zbývalo najít odvalu k výpravě do potmělého rajhradského kláštera. V dešti. Na místo určení jsme odvážně přišli všichni, avšak místní strašidelné příšery některé malé princezny a rytíře opravdu vystrašily. Nakonec se ale přes temné chodby dostali úplně všichni. A nikdo rozhodně nelitoval. V Památníku písemnictví jsme totiž měli možnost psát jako za dob Otce vlasti – brkem.

Únava nás zmohla, vrátili jsme se na nocleh do knihovny. Spánek nakonec musel počkat, konala se totiž velkolepá hostina. Většina rytířů a princezen sledovala promítané filmy z dob Karla IV., ale našli se i tací, kteří se rozhodli strávit noc v knihovně čtením.

Ráno, když jsme byli Karlovou družinou probuzeni, bohatě jsme posnídali a pustili se do drobných rukodělných prací z vlny. Blanka z Valois vyhodnotila soutěžní úspěchy našich rodů. Zpočátku jsem nebyla potěšena, protože Pernštejní nezvítězili! Ale určitě si to užili ze všech nejvíce. Jak to asi dopadne příští rok?

B.P.

Na závěr pro zajímavost Noc s A. 2016 v číslech:

- zúčastnilo se 30 dětí do 10 let a 3 třináctiletí „asistenti“ rodů
- strašidel bylo celkem 7

- 5 udatných bojovníků předvádělo své šermířské dovednosti
- bylo položeno 45 hodnotících otázek
- strašidelnou stezku odvahy prošlo samo 17 odvážných jedinců
- vítězný rod Pánů z Lipé získal 52 bodů, druzí Rožmberkové 45 bodů a třetí Pernštejnové 41 bodů
- hodné maminky a babičky upekly 7 plechů buchet
- o půlnoci se snědlo 7 pizz
- na brka byli oškubáni 2 pávi a 3 husy

Na úplný závěr bych ráda poděkovala mým tradičním a osvědčeným pomocníkům Petru Rajnochovi a Pavlíně Sedlákové, za čtení Františku Ondráčkovi a bratru Heřmanovi, za strašení Magdě, Míše a Verče Mlejnkovým, manželům Pospíšilovým a manželům Chromým, za spolupráci v klášteře Ivanu Zálešákovi a Liboru Kalinovi, za působivé vystoupení ve stísněných podmínkách šermířské skupině Equites coronae pineae, za krásné kulisy Janě Bartlové, za půlnoční dodávku výborné pizzy rakouskému HORNER PIZZASERVICE

Lada Hamerníková